

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Toldvæsenets Organisation og Lønningsforhold ordnedes ved Lov af 11te Marts 1851. Det har imidlertid ikke kunnet være andet, end at Forholdene i den mellemliggende Tid paa mange Punkter have maattet bevirke Forandringer i det ved hin Lov fastsatte. Afseet fra den for Toldtaten som for andre Embedetater senere indrømmede Forbedring i Lønningen ved det gjentagne Gange bevilgede midlertidige Lønningsstillæg, skal herved saaledes henvises til de Forandringer i Lovens Detailbestemmelser, der maatte være en Følge af det senere end Loven indtraadte Bortfald af Consumptionen i Kjøbenhavn og af Strømtoldens Ophævelse, hvorved Toldpersonalet i Nyborg og Fredericia overgik paa det almindelige Toldbudget, og navnlig til dem, der ere bevirkede ved det i den mellemliggende Arrække stærkt tiltagne Handelsvære, hvorved Toldvæsenets Forretninger ere blevne meget betydelig forøgede, og talrigere Kræfter blevne nødvendige, ligesom den deels i Forbindelse hermed deels samtidig indtraadte Forandring af Samfærdselsforholdene i forskjellige Retninger har medført, at en anden Fordeling af Kræfterne end den i 1851 forudsatte er bleven fornøden. Sammenlignes Aaret 1867—68 med Aaret 1852—53, vil det sees, at Indtægterne ere stegne med omtrent 82 pCt. Hensynet hertil har ogsaa bevirket, at der gennem en Række af Aar ved de aarlige Finantslove er blevet bevilget en Sum til Dpshnets Forstærkning, ligesom et Tillæg til de ved Loven af 1851 fastsatte Contoirholdsvederlag. Hvorledes Toldpersonalet herefter med de samme indrømmede Lønninger for Tiden fordeles sig paa de enkelte Toldsteder i Henhold til Bestemmelserne i Loven af 1851 og de Modificationer, disse i Aarenes Lov væsentlig gennem Finantsbevillingerne have modtaget, samt efter den stedfundne Anvendelse af den til Dpshnets Forstærkning bevilgede Sum, er fremstillet paa det vedfølgende Bilag 1, hvoraf en klarere og for Diemedet mere brugelig Oversigt formeentlig vil fremgaae, end en Anførsel her af de enkelte i hine Lovbe-

stemmelser Tid efter anden indtraadte Endringer vilde kunne gve.

Ligesom Bestræbelserne stedse have været rettede paa at holde Administrationsudgifterne i det Hele paa et saa lavt Punkt som muligt, saaledes har man ogsaa ladet dette være sig magtpaaliggende nu, da der atter er Tale om i en Lov at samle Bestemmelserne for Toldvæsenets Ordning og Lønning under de forandrede og udvidede Forhold. Det ligger imidlertid i vort Lands Bessaffenhed med den meget udstrakte Afgang ad Søveien og i den fra gammel Tid med Hensyn til Baretndførselen stedfindende Eigestillelse af alle Søjøstæder, at der maa have et ikke ringe Antal Kræfter til Raadighed saavel i de høiere som i de lavere Stillinger til Oppebørslen af Toldafgifterne. Da det nu derhos turde være klart, at Statskassens velforstaaede Interesse tilfiger, at de Mænd, hvem Baretagelsen af Forretninger, som ere forbundne med denne Oppebørsel af en af Statskassens største Indtægtsposter, er betroet, og hvis Iver og Redelighed derfor ere af Betydning, ikke i pecuniær Henseende ere stillede uheldigt ligeoverfor de stigende Livsfornødenheder, ville Udgifterne ved Toldtatens Lønning ikke kunne holdes paa noget ganske lille Tal. Idet man imidlertid har troet at burde stræbe hen til, at dette Tal ikke blev større end det, der nu repræsenterer de paagældende Udgifter, har man i nærværende Lovforslag i det Væsentlige holdt Lønningerne paa det samme Punkt som hidtil, med Indbegreb af det midlertidige Lønningsstillæg, idet man dog har søgt at skaffe Midler til at hjælpe paa navnlig de lavere Lønninger, deels ved at formindste enkelte af de større, deels ved at indskrænke Antallet af Embedsmænd, saavidt foreneligt med Forholdene, og endelig ved i Almindelighed at normere et ringere Antal Toldassistenter ved Toldstederne, men derimod forbeholde sig ved Finantsloven at erholde stillet til Raadighed et større Beløb til efter derom fremsat Overlag at skaffe Toldstederne de Kræfter udover de ved Lønningsloven normerede, som der maatte være Brug for.